

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Rostás Imre ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Bana Grácia ügyvéd által képviselt I - III. rendű alperesek ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. május 27. napján meghozott, 28.P.27.115/2009/6. számú ítélete ellen, a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit pedig megváltoztatja és kötelezi az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 nap alatt 104.760 (száznégyszer-hétszázhatvan) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen a felperesnek 15 nap alatt 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az állam viseli az általa előlegezett 9.000 (kilencezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a 28.P.23.150/2007/25. számú ítéletével elrendelte az I-II. rendű alperesek tulajdonjogának törlését a ..., ... helyrajzi számú társasházi öröklakás ingatlanról, továbbá kötelezte az alpereseket a felperes eseti gondnoka

javára 120.000 Ft perköltség megfizetésére. A Fővárosi Ítéltábla a 6.Pf.21.141/2009/5. számú végzésével az első fokú ítéletnek a fellebbezéssel támadott perköltségre és kereseti illetékre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte. Előírta az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásra, hogy e körben annak szem előtt tartásával hozza meg új határozatát, hogy az eseti gondnok költségeit a gyámhatóság viseli, továbbá a pertárgy értéke megállapításánál az érvénytelen szerződésben megjelölt pénzbeli ellenszolgáltatás összegét vegye figyelembe.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével úgy rendelkezett, hogy a le nem rótt 90.000 Ft illetéket és az állam által előlegezett szakértői díjból álló perköltséget az állam viseli. A felperes, illetve eseti gondnoka részére nem kötelezte perköltség megfizetésére az alpereseket. Ítéletében kifejtette, hogy a 149/1997. Kormányrendelet 141. § (3) bekezdése értelmében az eseti gondnok munkadíját a gyámhatóság állapítja meg, és a Pp. 75. § (2) bekezdése nem sorolja a perköltség körbe az eseti gondnok munkadíját. A felperesi képviselő a felperest törvényes képviselőként képviselte, ezért az ő eljárásával felmerülő, a gyámhatóság rendelkezési körébe tartozó esetleges költségek a pervesztes alperesekre nem háríthatók át.

Az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Azért támadta az elsőfokú bíróság döntését, mert nem kötelezte az alpereseket a perbeli képviseletével összefüggésben felmerült költségei megtérítésére. Előadta, hogy eseti gondnoka a gyámhatósági kirendelést megelőzően ügyvédként látta el képviseletét, amelyre vonatkozó megbízási szerződés érvénytelen volt ugyan, de képviselőjét a megbízás nélküli ügyvitel szabályi szerint illette díj. Ezt a díjat a felperes - házastársa útján - megtérítette a jogi képviselő részére, a hatályon kívül helyezett ítéletében meghatározott perköltséggel megegyező összegben. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a perrel felmerült készkiadások megtérítéséről sem rendelkezett. Mindezekre figyelemmel kérte az alpereseknek az első fokú perköltségben marasztalását.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

A Pp. 228. § (4) bekezdése alapján fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az első fokú ítéletnek a kereseti illetékre, valamint az állam által előlegezett perköltségre vonatkozó rendelkezése.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről való rendelkezés körében irányadó körülményeket helyesen állapította meg, döntésével azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet 141. § (3) bekezdése értelmében az eseti gondnok munkadíját a gyámhatóság állapítja meg. Ezért a bíróság az eseti gondnok által képviselt fél perbeli képviseletével kapcsolatos költségekről általában nem rendelkezik. Ugyanakkor a kormányrendelet 141. § (4) bekezdése értelmében - az öregségi nyugdíj mindenkor legkisebb összegének százszorosát meghaladó vagyonnal rendelkező gondokolt esetében - a gyámhatóság a gondnokolt vagyonának terhére állapítja meg a díjat. Az adott esetben a gyámhatóság tájékoztatása alapján megállapítható, hogy ilyen díjmegállapításra azért nem került sor, és a jövőben sem fog sor kerülni, mert az eseti gondnok díját a gondnokolt már megtérítette. Ilyen többlet tényállás mellett megállapítható, hogy a felperesnek a perbeli képviselete ellátásával összefüggésben, tehát a célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban a bíróságon kívül költsége merült fel, amely a Pp. 75. § (1) bekezdése értelmében a perköltség körébe sorolható.

A Pp. 79. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a perköltség összegét, így a készkiadásokat is, a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A felperes a pervittel összefüggésben felmerült kiadásait a fellebbezési tárgyaláson igazolta, azonban ez első fokú tárgyaláson való megjelenésének költségei tekintetében előadást sem tett, s azokat nem is bizonyította. Ezért az elsőfokú bíróság nem volt még abban a helyzetben, hogy a felperes készkiadásairól rendelkezessen. Az ítéletábra az igazolt kiadások, mint a perrel felmerült célszerű költségek felszámítására is lehetőséget látott.

A per fő tárgya tekintetében az alperesek nem vitásan pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes perköltségének megtérítésére kötelesek. A Fővárosi Ítéletábra a felperes által igazoltan kifizetett 120.000 Ft-tal szemben azonban csupán a pertárgy értékéhez igazodó - forgalmi adóval növelten - 93.750 Ft, továbbá a számlával igazolt 11.010 Ft, összesen 104.760 Ft elsőfokú perköltség megtérítésére látott lehetőséget.

A felperes fellebbezése sikerre vezetett, ezáltal pernyertes lett. Ezért az alperesek a Pp. 239. §-a folytán irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek megtéríteni a felperes perbeli képviselettel kapcsolatban felmerült 120.000 Ft elsőfokú és 5.000 Ft másodfokú költséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetékről az ítéletábra a 6/1986. IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

, 2011. március 11.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Németh László s. k. előadó bíró, Dr. Lente Sándor s. k. bíró